

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 czerwca 1982 r.

w sprawie szczególnych warunków przechodzenia na emeryturę oraz uprawnień z tytułu wypadków przy pracy górników.

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19, z 1972 r. Nr 53, poz. 341, z 1974 r. Nr 21, poz. 116, z 1977 r. Nr 11, poz. 43 i z 1982 r. Nr 7, poz. 60) oraz art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 20, poz. 105 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikom mającym 25 lat pracy górniczej, pracy równorzędnej z pracą górniczą lub okresów zali-

czalnych do pracy górniczej w rozumieniu ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19, z 1972 r. Nr 53, poz. 341, z 1974 r. Nr 21, poz. 116, z 1977 r. Nr 11, poz. 43 i z 1982 r. Nr 7, poz. 60), zwanej dalej „ustawą”, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 2 ust. 1 tej ustawy, obniża się wiek emerytalny do:

- 1) 54 lat — począwszy od dnia 1 lipca 1982 r.,
- 2) 53 lat — począwszy od dnia 1 lipca 1983 r.,
- 3) 52 lat — począwszy od dnia 1 lipca 1984 r.,

- 4) 51 lat — począwszy od dnia 1 lipca 1985 r.,
- 5) 50 lat — począwszy od dnia 1 stycznia 1986 r.

§ 2. 1. Prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek przysługuje począwszy od dnia 1 lipca 1982 r. pracownikom, którzy spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) pracę górniczą pod ziemią, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 5—9 i 11 ustawy, wykonywali stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący 28 lat,
- 2) w okresie wymienionym w pkt 1 przepracowali co najmniej 15 lat na stanowiskach, na których okres pracy zalicza się w wymiarze półtorakrotnym na podstawie art. 4 ustawy, oraz na stanowiskach dozoru ruchu w oddziałach, w których pracownicy wykonują prace zaliczane w wymiarze półtorakrotnym na podstawie art. 4 ustawy.

2. Okres pracy górniczej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obniża się do:

- 1) 27 lat — począwszy od dnia 1 lipca 1983 r.,
- 2) 26 lat — począwszy od dnia 1 lipca 1984 r.,
- 3) 25 lat — począwszy od dnia 1 lipca 1985 r.

3. Przy ustalaniu okresów pracy, o których mowa w ust. 1 i 2, nie ma zastosowania ustalona w art. 4 ustawy zasada przewidująca zaliczanie okresów pracy w wymiarze półtorakrotnym.

§ 3. 1. Zakłady górnictwa są obowiązane zawierać na swój koszt umowy ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków przy pracy górników zatrudnionych pod ziemią.

2. Świadczenia z umów ubezpieczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od świadczeń przewidzianych w przepisach o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych lub z innego ubezpieczenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski